

Župne obavijesti

SVETA TRI KRALJA mise u 8⁰⁰; 10⁰⁰; 19⁰⁰

BLAGOSLOV VODE pod misom u 8⁰⁰

Blagoslov župne kuće, dvorane i samostana nakon mise u 10⁰⁰.

BLAGOSLOV OBITELJI nastavlja se po redovitom rasporedu koji je objavljen u Božićnom župnom listiću i na web stranici naše župe. Naknadni blagoslov je 10.01.2026. ili prema dogovoru.

ŽUPNA STATISTIKA ZA 2025. GODINU

KRŠTENI: 56	PROVIĐENI SAKRAMENTIMA: 50
MUŠKI: 26	BEZ SAKRAMENATA: 37
ŽENSKI: 30	Nije poznato 6
♦ CRKVENO VJENČANIH RODITELJA: 35	PRVOPRIČESNICI: 73
♦ CIVILNO VJENČANIH RODITELJA: 9	MUŠKI: 40
♦ NEVJENČANIH RODITELJA: 12	ŽENSKI: 33
VJENČANI: 25 PAROVA	KRIZMANICI: 82
(dvoje katolika)	MUŠKI: 38
UMRLI: 93	ŽENSKI: 44
MUŠKI: 49	
ŽENSKI: 44	

Blagoslov obitelji

Gospodine, Bože naš, ti si htio da tvoj Sin živi u obitelji i podijeli njezine brige i radosti. Štiti i čuvaj ovu obitelj. Jačaj je svojom milošću i učini je zadovoljnom i sretnom. Pomaži članovima ove obitelji da jedni drugima budu blizi u nevoljama i patnjama. Daj da žive u ljubavi i slozi te jedni drugima služe, kako nam je vlastitim primjerom pokazao tvoj Sin.

Obiljem svoje zaštite i milosti obdari ove svoje slugu: daj im zdravlje duše i tijela i oslobodi ih od svakoga zla. Prosvjetluj ih svojom riječju istine i učvršćuj u evanđelju tvoga spasenja.

Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Molitva za Novu godinu

Bože, predajem Ti ovu novu godinu koja je ispred mene.

Hvala Ti za sve dane koji su prošli - za radosti koje su me ojačale i za teškoće koje su me nečemu naučile. **U novoj godini podari mi** mir u srcu, mudrost u odlukama i snagu da idem putem dobra, čak i kada nije lako. **Nauči me** strpljenju i zahvalnosti, da vidim blagoslove i u malim stvarima, da budem blag prema drugima i vjeran onome što je ispravno. **Čuvaj** moju obitelj i sve koje volim, podari zdravlje tijelu i nadu duši, a meni srce otvoreno za ljubav, oprost i vjeru. **Neka svaki dan nove godine bude korak bliže Tebi i životu kakav želiš za mene. Amen.**

DUH ZAJEDNIŠTVA

PASTORALNI LISTIĆ ŽUPE SV. PETRA, IVANIĆ-GRAD
Godina XXVI. - broj 1258. - 4.01.2026.

Riječ tijelom postane i nastani se među nama.

U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga i Riječ bijaše Bog. Ona bijaše u početku u Boga. Sve postade po njoj i bez nje ne postade ništa. Svemu što postade u njoj bijaše život i život bijaše ljudima svjetlo; i svjetlo u tami svijetli i tama ga ne obuze. Bî čovjek poslan od Boga, ime mu Ivan. On dođe kao svjedok da posvjedoči za Svjetlo da svi vjeruju po njemu. Ne bijaše on Svjetlo, nego – da posvjedoči za Svjetlo. Svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakog čovjeka dođe na svijet; bijaše na svijetu i svijet po njemu posta i svijet ga ne upozna. K svojim dođe i njegovi ga ne primiše. A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u njegovo ime, koji su rođeni ne od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego – od Boga. I Riječ tijelom postade i nastani se među nama i vidjesmo slavu njegovu – slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca – pun milosti i istine. Ivan svjedoči za njega. Viče: »To je onaj o kojem rekoh: koji za mnom dolazi, preda mnom je jer bijaše prije mene!« Doista, od punine njegove svi mi primismo, i to milost na milost. Uistinu, Zakon bijaše dan po Mojsiju, a milost i istina nastu po Isusu Kristu. Boga nitko nikada ne vidje: Jedinorođenac – Bog – koji je u krilu Očevu, on ga obznani. *Iv 1, 1-18*

1 čitanje Sir 24,1-2.8-12 Mudrost koja prebiva među ljudima U Knjizi Sirahovoj susrećemo personificiranu **Božju Mudrost** koja izlazi iz Božjih usta i nastanjuje se među ljudima. Ona ne ostaje daleka i nedostupna, nego traži mjesto prebivališta – i Bog joj ga određuje u Izraelu, među svojim narodom. Ovaj tekst kršćani od najranijih vremena čitaju u svjetlu Krista. Mudrost koja se „utaborila“ među ljudima nagoviješta ono što će se u Božiću u potpunosti ostvariti: **Riječ Božja uzima tijelo i dolazi stanovati među nas.** Bog nije Bog koji promatra s distance, nego Bog koji ulazi u povijest, kulturu i svakodnevicu svoga naroda.

Ps Ps 147 Riječ koja daje život i red Psalam hvali Boga koji se brine za Jeruzalem, ali posebno ističe **snagu Božje riječi**: ona liječi, hrani, okuplja i upravlja stvorenjem. Riječ Božja nije prazna informacija, nego **djelotvorna snaga**. U božićnom svjetlu ovaj psalam nas podsjeća da Isus, utjelovljena Riječ, nije došao samo poučiti, nego **obnoviti svijet**, donijeti red u kaos i toplinu u hladnoću ljudskog srca.

2 čitanje Ef 1,3-6.15-18 Izabrani prije postanka svijeta Apostol Pavao u Poslanici Efežanima iznosi veličanstvenu zahvalu Bogu koji nas je **u Kristu izabrao prije postanka svijeta**. Božić nije slučajni Božji odgovor na ljudski grijeh, nego dio vječnog plana ljubavi. Po Kristu smo posinjani – nismo samo stvorenja, nego **djeca Božja**. Pavao moli da nam se otvore „oči srca“ kako bismo shvatili dubinu tog dara. Božić traži više od vanjskog slavlja: traži **unutarnje prosvjetljenje**, prepoznavanje vlastitog dostojanstva i poziva na svetost.

Evanđelje Iv 1,1-18 Riječ tijelom postade Ivanov Proslav vrhunac je današnjih čitanja. On nas vodi iza jaslica, iza emocija i slika, ravno u otajstvo: **Riječ bijaše Bog i Riječ tijelom postade**. Dijete u Betlehemu nije samo posebno dijete – ono je **vječna Riječ Očeva**, po kojoj je sve stvoreno. Bog se u Kristu potpuno objavljuje. Više nije skriven, dalek ni nedohvatljiv. U Isusu vidimo kakav je Bog: pun milosti i istine, blizak, ponizan i darovan do kraja. „**Onima koji ga primiše dade moć da postanu djeca Božja**“ ovo je ključna božićna poruka. **Božić nije samo događaj koji se promatra, nego dar koji se prima i život koji se živi. Dopuštam li Riječi da prebiva u meni?** Božja Mudrost i danas traži prebivalište – ne više u šatoru ili hramu, nego u srcu čovjeka. Ako prihvatimo Krista, Riječ postaje svjetlo naših odluka, snaga naših slabosti i nada našeg svakodnevnog života. Tada Božić ne ostaje samo blagdan, nego postaje **način života**.

Druga nedjelja poslije Božića

Čini mi se da među božićnim evanđeljima bolje poznajemo sinoptičke evanđeoske izvještaje o Isusovu rođenju (Luka i Matej) od jedinstvenog načina koji je donesen u Ivanovu evanđelju. Izvještaji dvojice sinoptika su plastični, lako pamtljivi, moguće ih je na jednostavan način i likovno izraziti (jaslice). Ako sinoptičke izvještaje o Isusovu rođenju površno čitamo postoji opasnost, a to se, čini mi se, danas često događa, da zamaglimo otajstvo Božića. Tako Božić postaje svetkovinom romantičarskog sanjarenja o nekom davno iščezlom, idiličnom vremenu. Otajstvo Božića time je prikriveno, način proslave postaje materijalistički, a kršćansko svetkovanje rođenja Bogočovjeka postaje samo jednim kulturnim praznikom. Za razliku od Mateja i Luke, koji se u opisu Isusova djetinjstva i njegova porijekla žele istaknuti njegovo zemaljsko porijeklo, Ivan u svom proslavu, ide puno dalje otkrivajući njegovo pravo porijeklo. Ivanov proslav zapravo je malo evanđelje, tj. u tih 18 redaka, na kratak način rečeno je ono što će kasnije u evanđelju biti opširnije izloženo. Ovime želim reći da otajstvo Božića trebamo promatrati u cjelokupnom otajstvu Isusa Krista, a sadržaj toga otajstva sažeto nam je prikazan u proslavu Ivanova evanđelja.

U početku bijaše riječ, Riječ bijaše kod Boga i Riječ bijaše Bog. (Iv 1, 1)

Već prva rečenica Ivanova evanđelja otkriva Isusov pravi identitet. On je Riječ Očeva, koja je s Ocem od početka, od vječnosti. Ta Očeva Riječ je stvarala svijet i svemu što jest daje postojanje i život.

I Riječ tijelom postade i nastani se među nama. (Iv 1, 14a)

Da bi Bog dokazao čovjeku koliko ga ljubi i da ga želi spasiti šalje svoju Riječ, svoga Sina da postane čovjek, nikakav „Übermensch“, nego sasvim običan čovjek, sasvim obično dijete. On dolazi na svijet, ulazi u našu povijest, prihvaća naše čovječstvo, sav teret ljudske egzistencije. Bog se, dakle, utjelovio kao sasvim običan čovjek i živio među ljudima. Za tijelo evanđelist ovdje rabi riječ sarks, što znači meso, odnosno tijelo u najsurovijem smislu te riječi, tijelo sa svim manama i nedostacima, ljudsko tijelo kao počinitelja grijeha. Riječ postaje tijelom da bi nas u tijelu ozdravila. Bog se utjelovljenjem toliko ponizio i poklonio pred čovjekom pokazujući time svu besmislenost sotonina napastovanja na grijeh u Edenskom vrtu. Grijehom čovjek nije postao kao Bog, ali zato je Bog u svojoj velikoj ljubavi postao čovjekom.

Svojima dođe a njegovi ga ne primiše. A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja. (Iv 1, 11-12)

Još kada se trebao roditi Isus, njegova majka Marija i njezin muž Josip nisu primljeni u njegovom rodnom gradu, iako je Marija bila trudna i trebala roditi (usp. Lk 2, 7). Ali pravo odbacivanje će tek uslijediti kasnije. Odbacivanje Isusova navještaja života vječnoga, odnosno Božjeg kraljevstva, u konačnici njega kao osobe, rezultira njegovom smrću na križu.

Misne nakane u tjednu od 5. do 11. siječnja 2026.

DAN	MISNA NAKANA	SVETAC DANA
PON 5.1.	1900 ŽUPNA CRKVA † vlč. Josip Ćorić i s. M. Blažimira Ćorić	Sv. Ivan Nepomuk
UTO 6.1.	800 ŽUPNA CRKVA † Mirko Čalušić 1000 ŽUPNA CRKVA župna PRO POPULO 1900 ŽUPNA CRKVA † ob. Vuković, Košić, Pajnić, Komorčec † Barica Lisak, Ankica Bradač, Zorica Bošković † Višnja Marija Grubač, Tihomir Vuković	SVETA TRI KRALJA † Božo Maričić † Ilija i Ivo Baković
SRI 7.1.	1900 ŽUPNA CRKVA † Stjepan i Manda Puškarić	Sv. Rajmund
ČET 8.1.	1900 ŽUPNA CRKVA † Stipo, Jela i Luca Marković	Sv. Severin
PET 9.1.	1900 ŽUPNA CRKVA † ob. Vinovčić	Sv. Andrija Corsini
SUB 10.1.	1900 ŽUPNA CRKVA † Magda Grguranić, Mladen Jagačić	Sv. Agaton
NED 11.1.	800 ŽUPNA CRKVA † Anica i Slavko Perković 1000 ŽUPNA CRKVA župna PRO POPULO 1900 ŽUPNA CRKVA † Biserka Paulić	KRŠTENJE GOSPODINOVO

Boga nitko nikada ne vidje: Jedinorođenac-Bog-koji je u krilu Očevu, on nam ga obznanio. (Iv 1, 18)

Evanđelist nam ovdje donosi još jednu radosnu istinu. Boga više ne poznajemo „po čuvenju“, nego onakvog kakav jest, kakav nam se objavio u Isusu Kristu, djetetu čiji rođendan danas slavimo. On je postavši čovjekom postao pripadnik ljudskog roda, a mi smo zauzvrat po njemu postali djeca njegova Oca.

Radujmo se i mi danas, jer zbilja imamo razloga: Bog nas ljubi on je postao čovjek, nije više neki daleki i strani Bog, nego Emanuel-s nama Bog. On se rodio prije više od 2000 godina, ali i danas živi i danas nam dolazi. Dolazi nama koji se zovemo njegovim imenom (grč. Christianoi-Kristovi, od toga dolazi kršćani), dolazi nam u sakramentima, posebno euharistiji, dolazi nam u bližnjem, osobito slabima i siromašnima. Molimo da nam da milost da ga tako prepoznamo i primimo, da spoznamo vrijeme kada nas Bog pohađa. Ovo razmišljanje završio bih kratkom molitvom na temu prologa Ivanova evanđelja.

fra Stipan Klarić